

Broj: 1086/67.

BOŽIĆNA ČESTITKA ORDINARIJA

Danas na Božić svako je kršćansko srce puno svetog ganuća. Pa kako da ne bude! Koga da ne dirne i ne potrese pogled na Djetešce u jaslama, nad kojim se sagiba Majka Djevica?! Tko može ostati hladan i pri samoj pomisli na veliko božićno otajstvo? "Tako je eto Bog ljubio svijet, da je dao svoga jedino-rođenoga Sina", piše nam sv. Ivan u svom Evandjelju. Doista, kako shvatiti, da nebeski Otac daje svoga ljubljenoga Sina buntovnim ljudima?! Kako razumjeti, da se neizmjerni Bog pojavljuje u liku slabašnoga Djeteta na slami u štalici?!

U ovoj godini vjere trebali bismo naročito se zadubiti u ovu veliku tajnu i uznastojati, da je u srcu zbiljski proživimo.

Zašto je Sin Božji uopće došao među nas?

Pa da popravi ono, što je čovjek pokvario i što nije mogao više ispraviti. Mimo druge stvorove Bog je odlikovao čovjeka, da je svoju božansku sliku stavio u njegovu dušu. Ali čovjek je tu sliku Božju u sebi unakazio. I Sin je Božji došao, da toj slici opet vrati njezinu ljepotu. Budimo na tom zahvalni Sinu Božjem. Ne dopustimo, da ta popravljena slika Božja u nama ikada izgubi svoj sjaj, ikada bude ponovno okaljana!

Ali Isusu je bilo premalo, da samo popravi u nama naravnu sliku Božju. On je došao među nas, i da nas po posvetnoj milosti učini dionicima same Božje naravi, pravom djecom Božjom. Što su sve časti i veličine ljudske prema dostojanstvu djece Božje?! Što je blago i bogatstvo svoga svijeta prema vrijednosti milosti Božje?!

Bila bi uistinu velika nesreća za nas, ako bismo neprocjenjivu baštinu djece Božje prodavali za zdjelu kukavne leće, drugim riječima, ako bismo se odricali rajskoga veselja, što nam ga je Isus zaslužio, poradi časovitoga i niskoga zadovoljstva u grijehu.

Ali ima još jedan razlog, radi kojega je Sin Božji uzeo na sebe naše ljudsko tijelo. Da nas naime može učlaniti u sebe. Da nas može učiniti udovima svoga tijela. Da nas može pretopiti u samoga sebe, da mi postanemo jednom s njime. Htio je da ima naše tijelo, da bi to tijelo dao nama u svetoj pričesti za hranu, kako bi u našim grudima kucalo njegovo srce, u našim žilama kolala njegova krv, našu dušu ispunjali njegovi osjećaji, našu volju pokretala njegova ljubav.

Pa neka ta Kristova ljubav, posebno danas na Božić, prožme čitavo naše biće! I neka donese nama i cijelom svijetu onaj božićni mir, o kojem su pjevali anđeli u svetoj božićnoj noći: mir našim srcima, mir našim obiteljima, mir stanovnicima naših sela i gradova, mir svima slojevima našega društva i naše zajednice, mir konačno svima narodima i cijelome čovječanstvu, da već jednom prestanu zadjevice i za uvijek iskorjene se ubitačni ratovi i prestane prolijevanje ljudske krvi.

U tim mislima i s takvim željama ja šaljem svoju božićnu čestitku svima vama. I s tom čestitkom povezujem žarku molbu Malome Isusu, da on blagoslovi sve vas: sve naše svećenike, sve redovnike i redovnice, sav kršćanski puk, sve naše obitelji, jednako roditelje kao i djecu, jednako muške kao i ženske, jednako stare kao i mlade, a posebno da blagoslovi naše bolesnike i sve koji trpe i pate, bilo na tijelu ili u duši.

Pa kličem:

NA DOBRO VAM DOŠAO BOŽIĆ I PORODJENJE ISUSOVO!

MILOST GOSPODINA NAŠEGA ISUSA KRISTA BILA SA SVIMA VAMA! AMEN!

Mostar, dne 5. prosinca 1967.

+ P e t a r, biskup

Napomena: Božićnu čestitku Ordinarija pročitati vjernicima s oltara na jednoj Božićnoj sv. misi!